

jeg før antage, at det var den største, og jeg har hørt, at Folk have været imod Procentsystemet, fordi de have haft Frygt for, at man ikke igjennem det skulde kunne ramme de største Indtægter. Dette skal jeg nu lade staae ved sit Værd, men, naar man ikke frygter for den Opinion, der er imod enhver ny Skat, og særligt imod en Indkomsskat, naar de, der faae med denne Sag at bestille, og som have sat sig saa fuldstændigt som muligt ind i den Tingsmaade, der har været opstillet i det andet Thing, ikke ville lade sig drive tilbage paa Grund af Uvillie fra det ene eller det andet Sted, men ville holde fast ved deres Princip, troer jeg, man vil finde, at et Procentsystem er langt helbigere i Brugend end Contingentsystemet. Det har ikke forundret mig saa lidt at høre, at det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage), som jeg antog for at være en af Indkomsskattens varmeste Forsvarere, nu omtrent er gaaet fra den, idet han nu er kommen til at holde paa Contingentsystemet, støttende sig til, at Folkethinget har forkastet det af ham opstillede System for Communerne Beskatning. Dette troer jeg ikke er rigtigt. Det ærede Medlem indrømmede, at, selv om det af ham med Hensyn til Communerne opstillede System var blevet vedtaget, vilde Staten ikke være tjent dermed, idet hine kunde ligne lavt og derved komme til en højere Procent end den, der virkelig var nødvendig, hvorved Staten kunde lide et Tab, og deri er jeg enig med ham, men han maa da ogsaa være enig med mig i, at Indkomsskatningen til Communeskatterne ikke er uadskilleligt forbunden med Indkomsskatprincipet for Statens Bedkommende. Procentsystemet for Statskatterne er ikke aldeles forbundet med Procentsystemet for Communeskatterne. — Skjøndt jeg, som sagt, anseer en extraordinair Indtægt for nødvendig, anseer jeg den dog ikke for saa nødvendig, at jeg vil tage en hvilken som helst Indkomsskatlov, som man for Diebliffet kan faae. Jeg vil ikke sige: Lad os behandle denne Lov saa hurtigt og let som muligt, for dog at komme til et Resultat for eet, eller maastee to Aar, men jeg siger: Vi have nu hele Apparatet liggende for os, som vi skulle behandle paany; lad os da behandle det saaledes, at

vi ere visse paa, at vi meget let kunne komme til en, som jeg antager, varig Indkomsskat. Saalænge vi holde os til Contingentsystemet, kan Staten, naar den trænger til extraordinaire Indtægter, undertiden tage, hvor der Intet er; men komme vi over til det andet Princip, skulle vi, skjøndt jeg indrømmer, det har sine Vanskeligheder, nok vide at finde Indtægterne, hvor de virkelig ere, selv om det ikke lykkes os, hverken den første eller den anden Gang. Vi skulle først have nogen Øvelse, men saalænge vi ikke komme ind derpaa, kunne vi heller ikke faae Øvelsen. Jeg vil endelig sige, at skulle vi bibeholde Contingentsystemet, som jeg mener vil umuliggjøre en Indkomsskat i vort Land, vil jeg betænke mig paa, om jeg vil stemme for den foreliggende Lov.

Scavenius: Jeg er fuldstændig enig med alle de ærede Talere, der have udtalt sig for Procentsystemet og imod Contingentsystemet. Naar man vil undersøge, hvorledes denne Tanke om Contingentsystemet er bleven udført i det Forslag, der nu er sendt os fra Landstinget, vil man see, at den ene Vilkaarlighed hojer sig op ovenover den anden. For det Første er det i selve Loven bestemt, hvorledes den Million, som man tænker sig bevilget, skal fordeles paa Kjøbenhavn, paa Kjøbstæderne og paa Landcommunerne. Man kan nu vel sige, at ved at fordele denne Million har man taget Hensyn til, hvorledes Fordeelingen var bestemt i Krigsskatloven af 1864 plus den Hartkornsskat, som der var fastsat. Men det er dog indlysende — og det blev ogsaa udtalt dengang af den daværende Indenrigsminister, der forelagde Loven — at den der opstillede Fordeling hvilede paa et Skjøn, naturligvis paa et Skjøn saa godt, som det var muligt at foretage det, men dog paa et Skjøn, og altsaa var vilkaarlig. Imidlertid, det er jo muligt, at man har taget Hensyn til de statistiske Oplysninger, som ere fremkomne ved Undersøgelser af, hvorledes Krigsskatten er bleven indbetalt i de forskjellige Communer. Ved dog at fordele Millionen efter den Skatteindtægt, der ifølge disse Oplysninger viser sig i Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og paa Landet, vil man vel omtrent komme til det samme